V. évfolyam. 42. szám

Ludas Matyi

Truman Harry gyászban van ...

— Miért ereszted félárbócra a zászlót, Trumcsikám? Meghalt valaki?
— Ellenkezőleg, megszületett a Kinai Népköztársaság.

70 fillér

Kétféle kölcsön

150 millió dollár kölcsön az osztrák vasutaknak

Az alagút, amelyből nincs kiút.

Mit bámul az az alak?

Írta: Vajda Albert

Már abban a pillanatban gyanus volt, amikor leült velünk szemben. Nagy, magas, gumófejű ember volt, ritkás, vörhenyes hajjal. Mi ültünk a barátommal a villamos egyik oldalán és éppen arról beszéltem, hogy ha a Jani mégis elköveti azt az őrültséget, hogy eljegyzi a Kovalcsik Terust, akkor... Idáig jutottam, amikor a fent említett gumófejű felszállt és leült velünk szemben! Alig ült le, máris rámfüggesztette vizenyőskék szemét és nézett.

— Gondolod, hogy a Terus nem való a Janihoz? — kérdezte a barátom, mert hogy elhallgattam.

— A Kovalcsik Terus... — kezdtem, de a vizenyősszemű tekintete mereven rajtam csüngött. Sőt, mintha a névre biccent volna egyet a feje. Hátha rokona ez a Terusnak? — Izé... A Terus azért... azért igazán nagyon helyes nő...

— Helyes nő? De hiszen az előbb azt mondtad, hogy csupa szeplő és a lába ól! — meredt rám a barátom.

Félszemmel a gumófejűt néztem. Figyel, a magasságos mindenit neki, figyel. De hogy! A szeme rajtam, szinte a számból veszi ki a szavakat, még mielőtt kimondtam volna. Ez rokona Terusnak, semmi kétség. Most hallgat, vizenyőz a szemével, aztán rohan a Terushoz, elmondja, hogy mit mondtam róla, a Terus felhívja a Gyulát, a Gyula főnöke és az én főnököm jó barátok...

— Meleged van? — kérdezte barátom.

— Nem... dehogy...

— Szóval, nekem mindegy — folytatta. — Nekem a Jani nem szívügyem, de azt hallom, hogy az a Terus... Mit rugdosol?... Mondom, az a Terus ronda egy nő, ahogy te is mondod...

— Én mondom? (A gumófejű most előrehajol és mélyen a szemembe néz. Kicsit félretartja a fejét, hogy jobban halljon minden szót. Meg kell őrülni! Lehet, hogy ez a Terus apja?)

— Igen! Te! Az előbb! Nem értem, miért változtatod két megálló között a véleményedet!

(Csak szállna már le az az ember. Itt van az Oktogón, tele gyönyörű üzletekkel, csupa finom áru, mért nem száll le és nézi a kirakatokat? De nem, ez ül, hülyén és engem néz. És figyel. A nyomorult!)

— Gondolod, hogy nincs elég kiváló véleményem a Terusról, arról az angyalról? — kérdem hangosabban és tagolva, inkább neki mondva a szavakat, mint a barátomnak. Most bizonyára felderül az a gumóarca!

Nem, ez csak ül, mereven, mint a fadarab és bámul. Na, megállj!

— És mi a véleményed Emilről? — kérdem hirtelen — amikor benyitott az ajtón és kivette a szájából a művirágcsokrot, a két békával!

Barátom szeme kerekre tágul. Rámnéz, aztán mikor észrevétlenül belerugok a bokájába, észreveszi a gumófejűt, amint félrehajtott fejjel figyeli a beszélgetésünket. Hirtelen megérti, miről van szó.

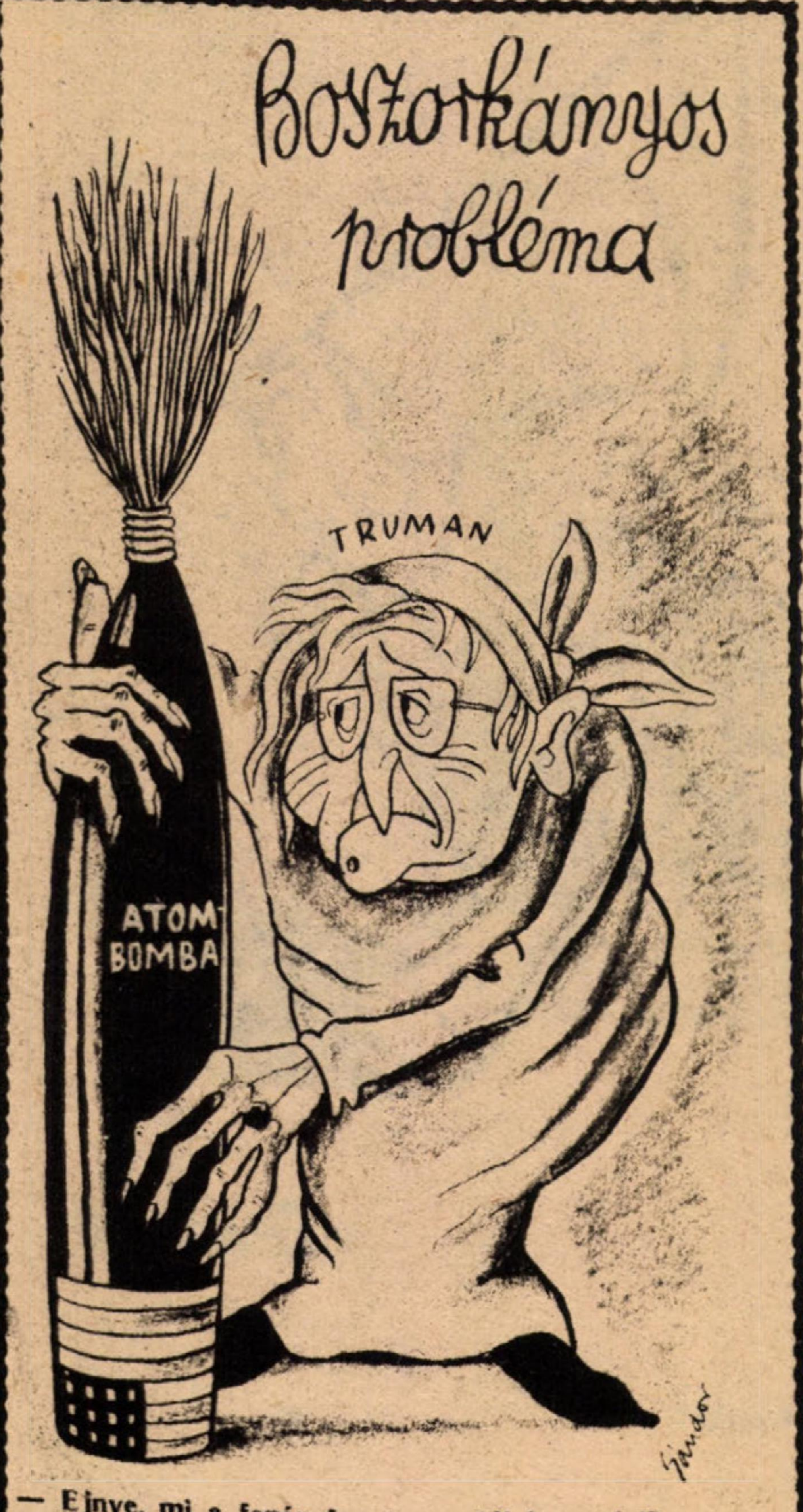
— Tréfás fickó az az Emil! — mondja jó hangosan, bele a szavakat a gumóarcába neki, itt szemben. — Még szerencse, hogy az Amália néni akkor ment vissza a jégszekrénybe tízóraizni és nem látta, hogy eszi a falat az a csintalan!

— De hogy ette! Csupa habarcs volt a szája neki, mikor megcukrozta a téglákat!

Most már ordítok. Többen mereven figyelnek, mindenki röhög. Csak ez a gumófejű ül mereven, megbillent fejjel, vizenyős szemmel. Én mindjárt nekiugrom, neki az arcának és szétverem azt a vörhenyes fejét ennek a gaznak, ennek a...

— Szabad kérnem a jegyet! — lép most hozzá a kalauz.

— Jörgendö perge köpinkforg — mondja a gumófejű svédül és pénzt kotor elő.

— Ejnye, mi a fenén fogok ezentúl lovagolni?...

A bomba

(Petőfi „A tintásüveg" című verse nyomán)

Honáruló korában Gasperi
(Van-e ki e nevet nem ismeri?)
Gyilkolgatott a Truman elveért,
S kapott
Ezért
Vagy párdollárnyi bért,
Amint mondom, vagy párdollárnyi bért.

Először is hát fegyverért megyen,
Ha lövetni kell ismét, hát legyen.
A municiót pedig hová dugá?
Bizony
Bele
Nadrágja hátsó zsebibe,
Amint mondom, nadrágja hátsó zsebibe.

S hogy így bombás lett, lőn Gasperi víg,
S mint vén bakkecske, úgy ugrándozik.
Togliatti hiába inti őt,
„Ember,
Vigyázz!
Mert kedved követendi gyász,
Amint mondom, majd követendi gyász.

Ami eztán jön, az gyászos kis eset,
A bombától a nadrág kirepedt.
Kirepedt alul, kirepedt felül,
Gaspi
Szegény
Ott áll félmeztelenül,
Amint mondom, ott áll félmeztelenül.

Ott állt gatyában s ekként zokogott
Truman úr, most csinálni mit fogok?
És Truman néki felelt ízibe
„Hogy mit,
Fiam,
A gatyádat is add nekem ide,
Amint mondom, még azt is add ide.

Miskolc. SZELÉNYI ZOLTÁN ENDRE

Szemtelen londoni mészárosinas

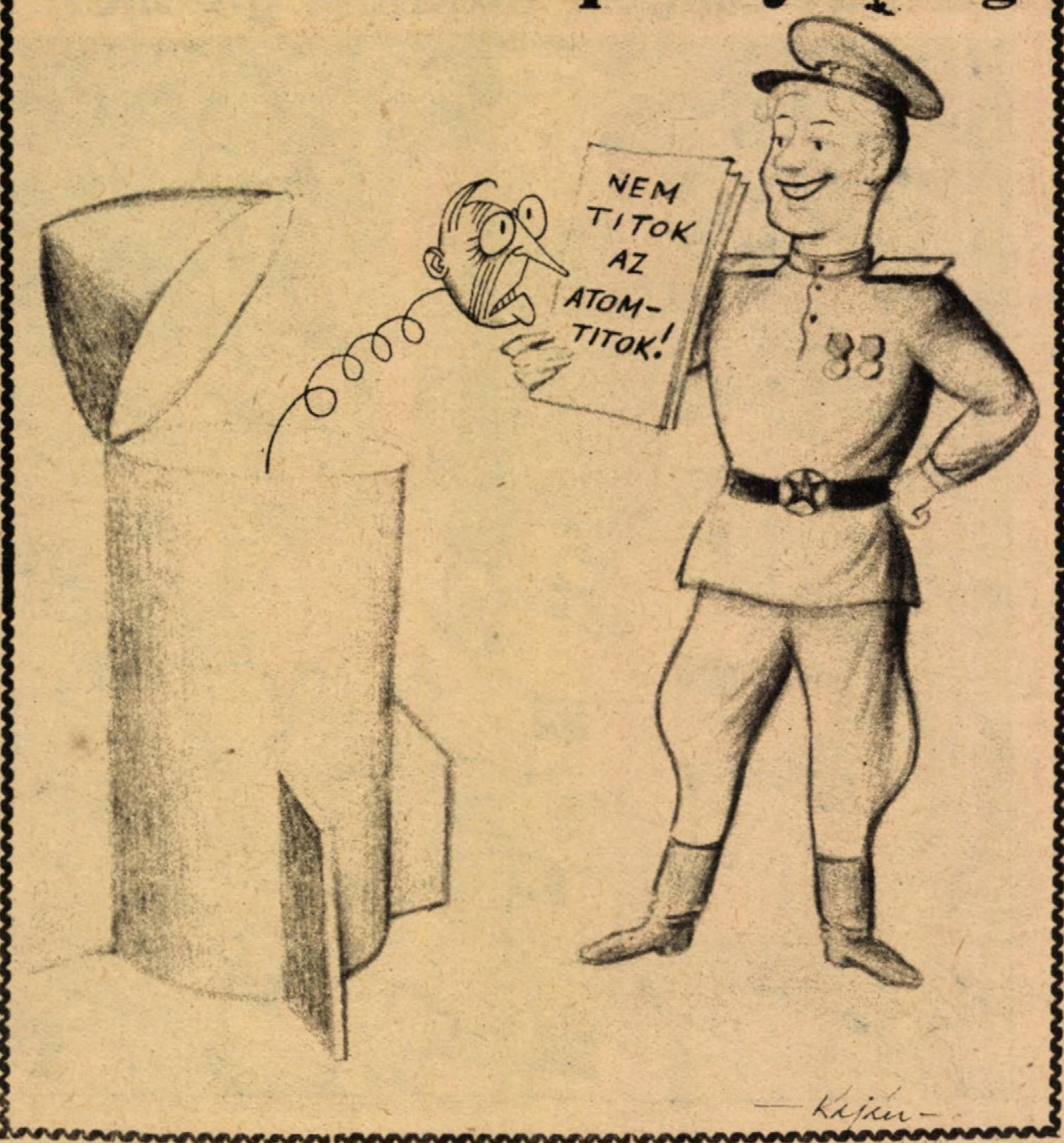
— Vág ma valamit, miszter főnök? Vagy megint csak savanyú pofát, mint rendesen?

Dorog bányászai

kapus nélkül, tíz emberrel is ki tudtak bányászni egy pontot az Ujpestből.

Amikor a Krampusz ijed meg

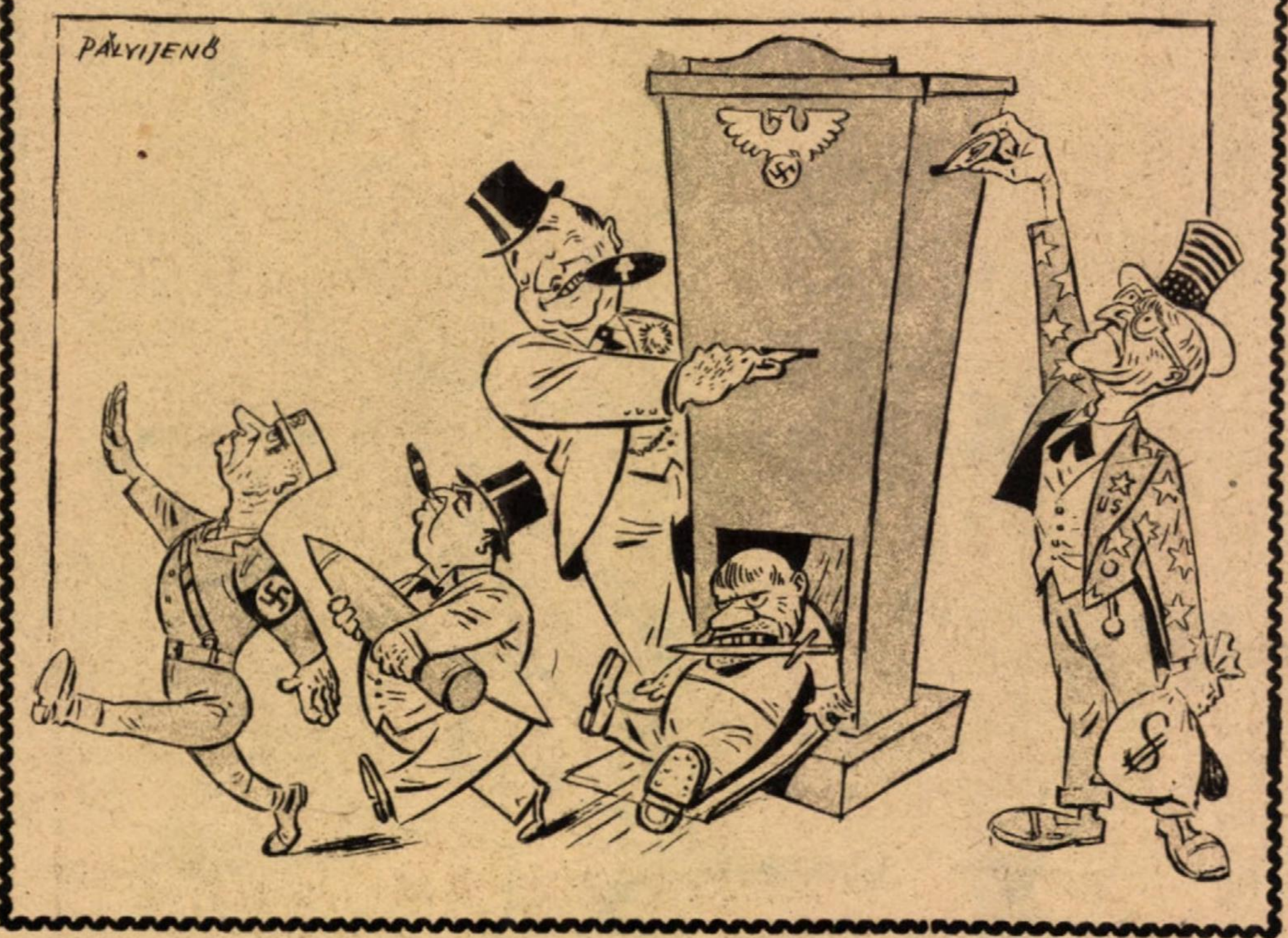

A magyar államférfiak visszaküldték jugoszláv kitüntetéseiket

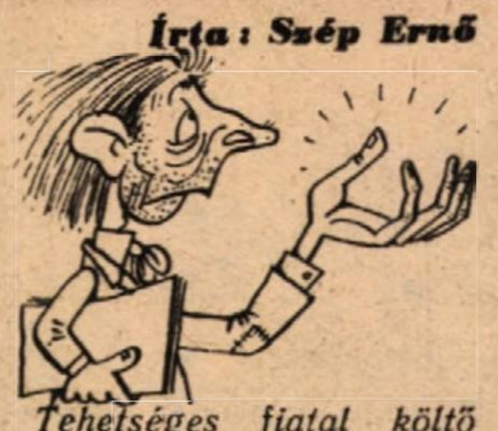
— Hová tegyük az érdemrendeket, vezérem?
— Hagyja csak, majd én elhordom őket!

A német automata újból üzemben

Balfi

Írta: Szép Ernő

Tehetséges fiatal költő volt Balfi, abban a régi, sokaknak nagyon rossz világban. Itt van például ez a Balfi, olyan keveset utaltak a főszerkesztő urak a verseiért, hogy az szégyen-gyalázat. Olyan poétácskáknak, akiknél többet ért Balfinak a kisujja, de akik elég jól voltak öltözve, olyanoknak nem mertek a versért ilyen rongy kis honoráriumokat fizetni. De Balfin nagyon meglátszott a szegénység és aki szegény, annak nem adnak, ezt az igazságot hamar megtanulhattuk. Mit csinált Balfi, mikor fölvette azokat a kicsi kis pénzeket a költeményeiért, mit csinált, azt, amit mind csináltunk, fiatalok: rohant a pénzecskéjével délután az Írók és Szerkesztők Klubjába, hogy majd hozzányeri a többit. Ott kártyázott az egész magyar irodalom. Nohát Balfi minden esetben otthagyta a kártyaasztalon az egész honoráriumot. Erre azután elindult koldulni. A főpincérhez nem mert fordulni, a pincérekhez se, azok már szóba se állottak vele, annyiszor nem adta meg, amit kölcsön kért tőlük. Annak a jó asszonynak, aki az illemhelyet gondozta, annak is csinos kis összeggel tartozott már Balfi. De azért mindig akadt a kártyások közt, aki megsajnálta, s adott néki egy-két pengőt. Ezt is sietett Balfi elveszíteni; volt olyan este, hogy hatan-heten sajnálták meg; a végén rendesen egy fitying nélkül ment haza.

Egy este, a végromlásnak olyan percében meglátja Balfi, hogy felállanak egy bridge-asztaltól, feláll a többi közt a híres operettíró is, aki arról leghíresebb, hogy elolvas száz régi operettet, azokból mindig megírja a százegyediket. Ezzel az eljárással szép vagyont szerzett.

A híres ember indul az ajtó felé, elébe áll Balfi (először az életben):

— Drága mesterem, borzalmas nyomorban vagyok, az istenre kérem, adjon kölcsön húsz pengőt, sose adom meg, becsületszavamra.

A mester ezt a viccet biztos el fogja lopni a költőtől, talán ezért is nem mosolyodik el (mintha ezt már nem is hallotta volna):

— Nem adhatok barátom — tovább lép.

Balfi hátrál előtte:

— Tizet.

— Annyit se. — És jobbra lép a mester, utat nyerni.

— Ötöt.

Csak int a mester a kezével, hogy n e m, *és most balfelé siet.*

De a költő megint elébe csúszott:

— Két pengőt... egyet!

— Hagyjon már békén! újra jobbra lép a mester.

A költő is, elébe; megadta magát a sorsnak, sóhajtva könyörög:

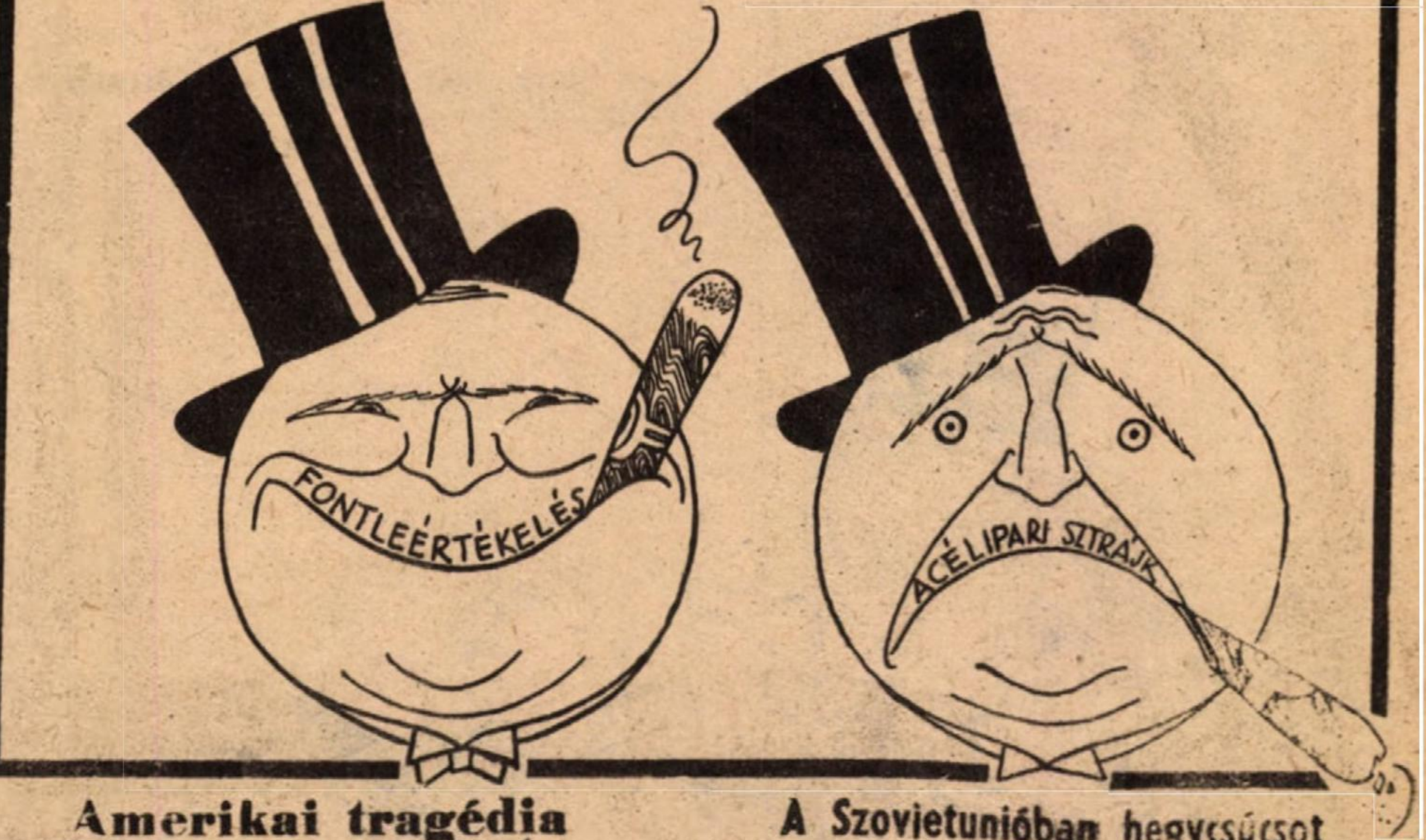
— Adjon egy cigarettát.

— Nincs, sajnálom.

És ekkor mondta Balfi szép halkan az azóta halhatatlanná lett szavakat:

— Mondja meg legalább, hány óra.

Ez a kép beszél magáért

Amerikai tragédia

A Metro-Goldwyn-Mayer, amely egyike Hollywood legnagyobb filmvállalatainak, bejelentette, hogy a font leértékelése következtében alkalmazottainak 30 százalékát kénytelen elbocsátani. (Ujsághir.)

Rita Hayworth: Kicsit szórakozottnak látszol, Gary. Már harmadszor lősz a levegőbe, anélkül, hogy észrevennéd.

Gary Cooper: Ne csodáld, Rita. Ezek az elbocsátások idegesítenek. Téged nem?

Rita Hayworth (megmutatja a bokáját): Ezt nézd meg Gary! Én nem félek. Az igazi művészetnek mindig lesz talaja!

Gary Cooper: Ettől még kirúghatnak.

Rita Hayworth (némi gondolkodás után): Ettől ki! De vannak nekem művészibb eszközeim is! (Megmutatja a lábikráját.)

Gary Cooper (megnézi, elragadtatva): És erre mondják, hogy giccs! De azért ma már ez se biztos!

Rita Hayworth (megmutatja a térdét): Well?

Gary Cooper: Ne folytasd, Rita. Én hiszek neked. De mi lesz velem? Az én művészi eszközeimet nem szereti anynyira Goldwyn, a Mayerről nem is beszélve.

Rita Hayworth: Ugyan, ne légy kishitű, Gary! Ha kétezer díszletmunkás lennél, kirúgnának, de egy Gary Coopert...

Gary Cooper (felemelt fejjel): Akit két revolvernél kevesebbel még az ellenségei se láttak filmen...

Rita Hayworth: Aki szőrén ülte meg a vadbivalyt a Kansas kincsében...

Gary Cooper (emelt hangon): Aki úgy lyukasztotta ki a seriffeket, mint a kalauz az átszállót...

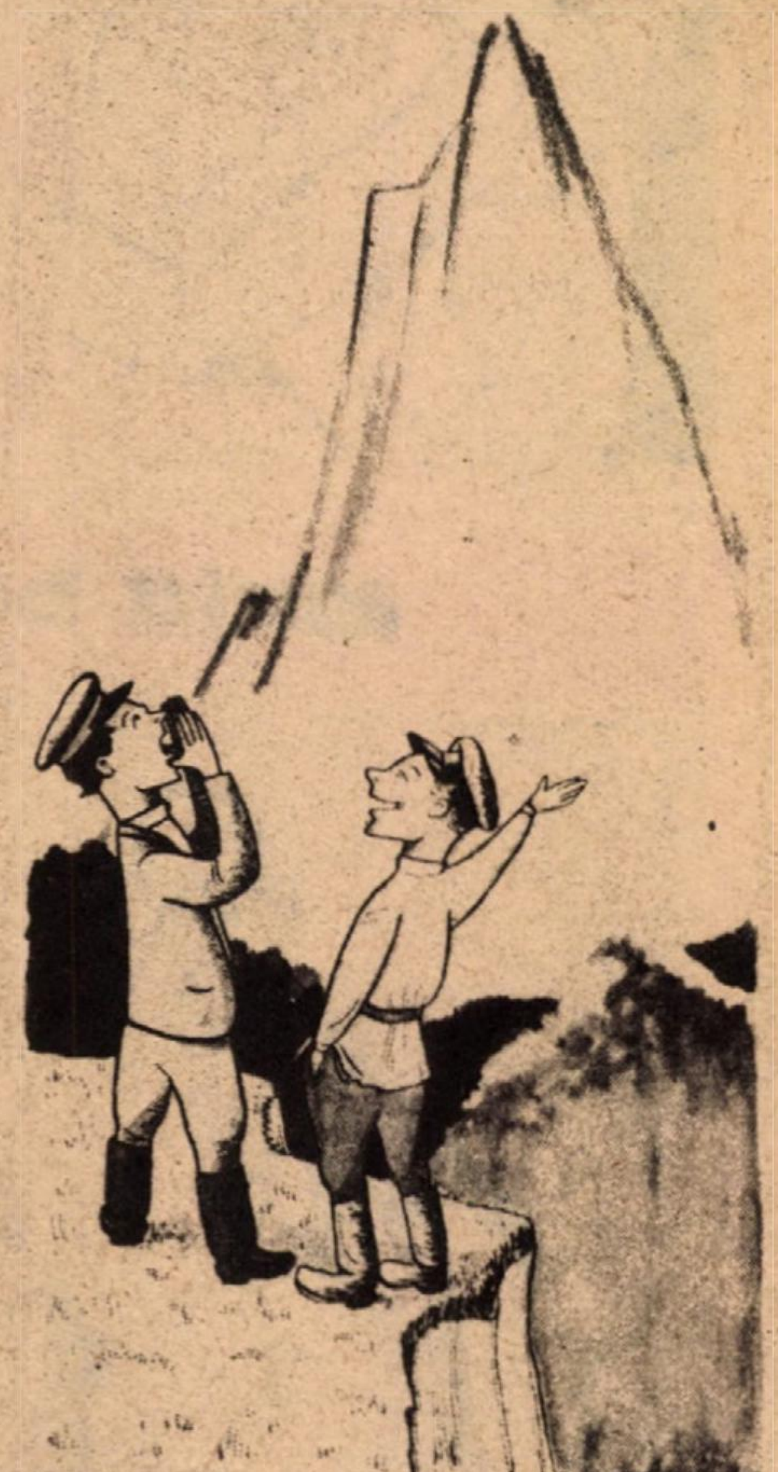
Rita Hayworth (ihletetten): Nem kell bennünket félteni! A művészet örök! Hiszen te már krokodilon is lovagoltál, Garykám!

Gary Cooper (lelkesen): Igazad van Rituskám! Minket nem rúghatnak ki. Miránk szüksége van Amerikának! (Megmutatja a lasszóját és a Coltját.) Ez kell a népnek, Rituskám!

Rita Hayworth: Nem is a Sekszpir, Garykám...

Gergely Miklós.

A Szovjetunióban hegycsúcsot neveztek el Paul Robesonról

— Hahó!

— Milyen jó visszhangja van ennek a hegynek.

— Csodálod? Hiszem ez a Robeson-csúcs!

Osztrák választások

Terrorlegény: Ezeket már sikerült meggyőznünk!

Egy tengeri hatalom gondjai

John Bull: Hát az én hajómat hová tegyem?

(Krokodil, Moszkva)

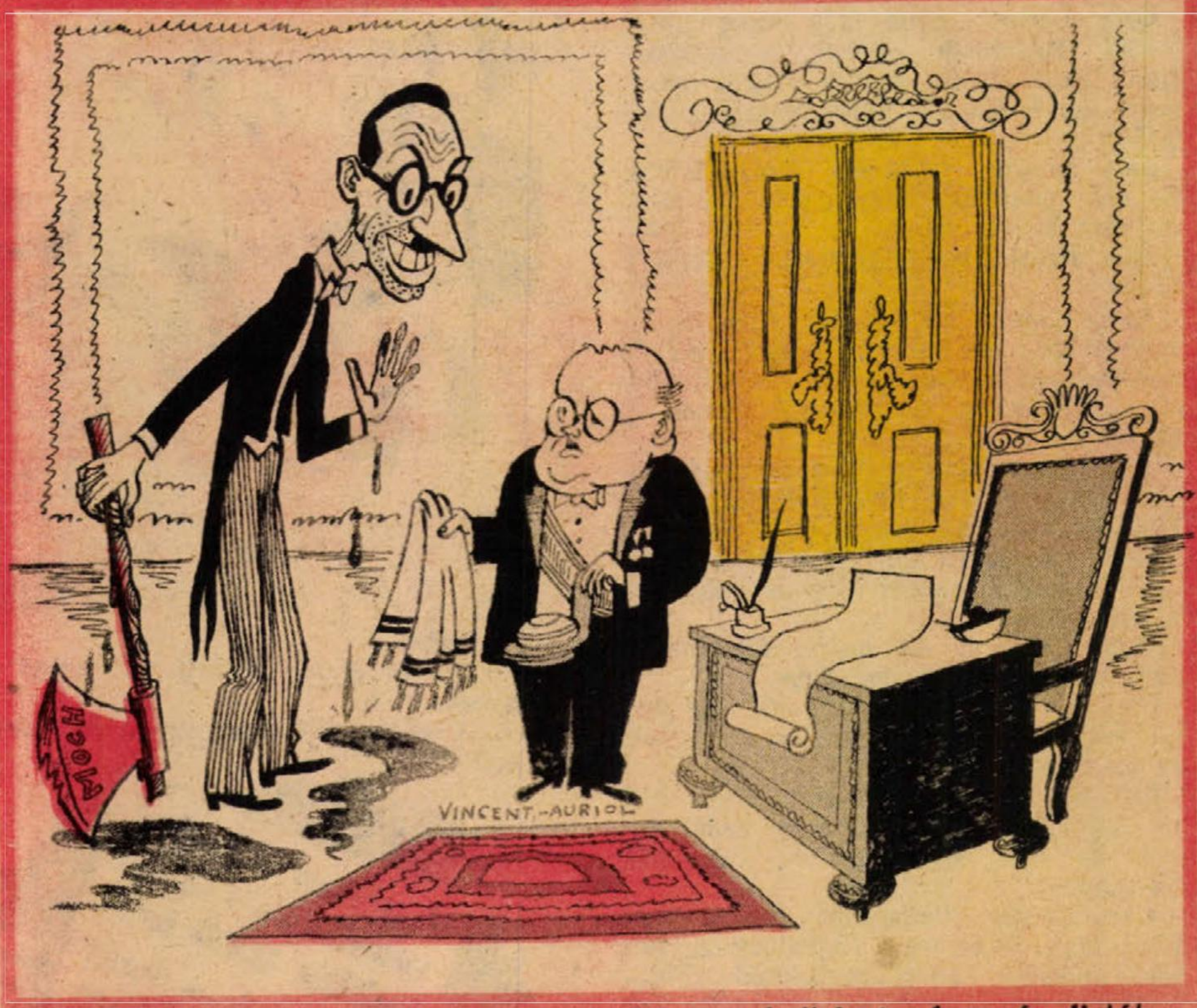
Rossz lapjárás

Összement a mosásban...

Majd bolond lesz

— Törülje meg már a kezét, Moch úr, meg kell írni a kormánylistát.
— Nem estem a fejemre, hiszen azért jelöltek miniszterelnöknek, mert véreskezű vagyok.

A szépítés nagymesterei

Acheson: Mr. Franco, a saját áldozatai se ismernék meg! . . .

Tüneményes pályafutás...

Idey Pipi, a naiva, már 58 éves volt, de ha valahol bakfis szerepet kellett játszani, csak őt hívták. Persze Idey Pipi nem mindig volt 58 éves. De fiatalkorában — bárha már akkor is tehetséges volt — nem keltett feltűnést. Igazán népszerű akkor lett, amikor egy tapintatlan ujságcikk nyomán kiderült, hogy már az első világháború kezdetén elvált asszony volt. Ezekután ő már hiába terjesztette magáról, hogy 4 éves korában ment férjhez, közönsége szentül hitte, hogy legalább 68 éves. Pedig ekkor még mindig csak 63 éves volt.

Hogy miként őrizte meg fiatalságát, illetőleg annak látszatát, arról sok mindent fecsegtek az emberek. Általában az volt az elfogadott nézet, hogy bivalytejben fürdik reggelente és utána tetőtől-talpig bekenik valami krémmel. Naponta csinálják a haját és kipányvázzák az arcbőrét — ez a titka az egésznek. Ha végigment a város főbb útvonalain, az emberek megfordultak utána és így szóltak egymáshoz:

— Mit szólsz ehhez az Idey Pipihez? Hetvenkét éves!

— Ne viccelj. Testvérek között is nyolcvan.

Pedig ekkor még csak 76 éves volt. Ezt azonban pontosan senkisem tudhatta, mert az előző generáció, mely őt harminc évvel előbb öregnek minősítette, már régen kihalt, a gyermekek pedig Idey Pipit készen, öregként vették át szüleiktől és természetesnek tartották, hogy olyan, amilyen.

97 éves korában Idey Pipin mutatkozni kezdtek a hervadás nyomai. Ez biológiai szempontból teljesen érthető volt, mégis meglepett mindenkit. Lehetséges, hogy egyszer nem lesz Idey Pipink? — kérdezték az emberek egymástól és valóban, olyan furcsa volt ezt elgondolni. Az aggodalom nem volt jogos. Mert Idey Pipi áttért a gyermekszerepekre s ezzel tulajdonképpen újjászülte önmagát. 106 éves volt ekkor...

Persze, a gyermekszerepeket is a tőle már megszokott tehetséggel alakította. Mozgásában, hangjában, reklámjában tökéletes volt. Mint látvány természetesen nem kelthette egy 12 éves kislány hatását, de ha a néző arra gondolt, hogy Idey Pipi — noha ekkor már 113 éves volt — még mindig kislányokat alakít, önfeledten tapsolnia kellett. Mert ahhoz képest, hogy 136 éves volt, alakítása bravurosnak volt mondható.

Hosszú éveken át alakította Idey Pipi a legkülönbözőbb gyermekszerepeket, rövid matrózruhájában, selypítő beszédével egyre nagyobb sikereket aratva, amikor szinte egyik napról a másikra úgy kezdett látszani, hogy őt is kikezdi az enyészet. 174 éves volt ekkor, de ha 4 éves korában ment férjhez, akkor is 165-nek kellett már lennie.

Csontporcogói — ami ebben a korban nem ritka — porladni kezdtek. Izmai és izomkötőszalagjai beszáradtak, ugyanígy a csigolyák is. Még platinaszőke volt ugyan és selypített, de egyre kisebb lett. Száradt, egyre száradt összébb és összébb. Hamarosan akkora lett, mint egy 10—12 éves gyerek. Ekkor, 181 éves korában aratta legemlékezetesebb sikerét, a „Tegnapelőtt, holnapután" című vígjátékban. Egy csecsemőt játszott benne, karonülőt.

Akik látták, azt mondták: óriási. Hogy egy 181 esztendős nő így tudjon karonülni, arra még nem volt példa. Sikere valóban megérdemelt volt.

Tabi László

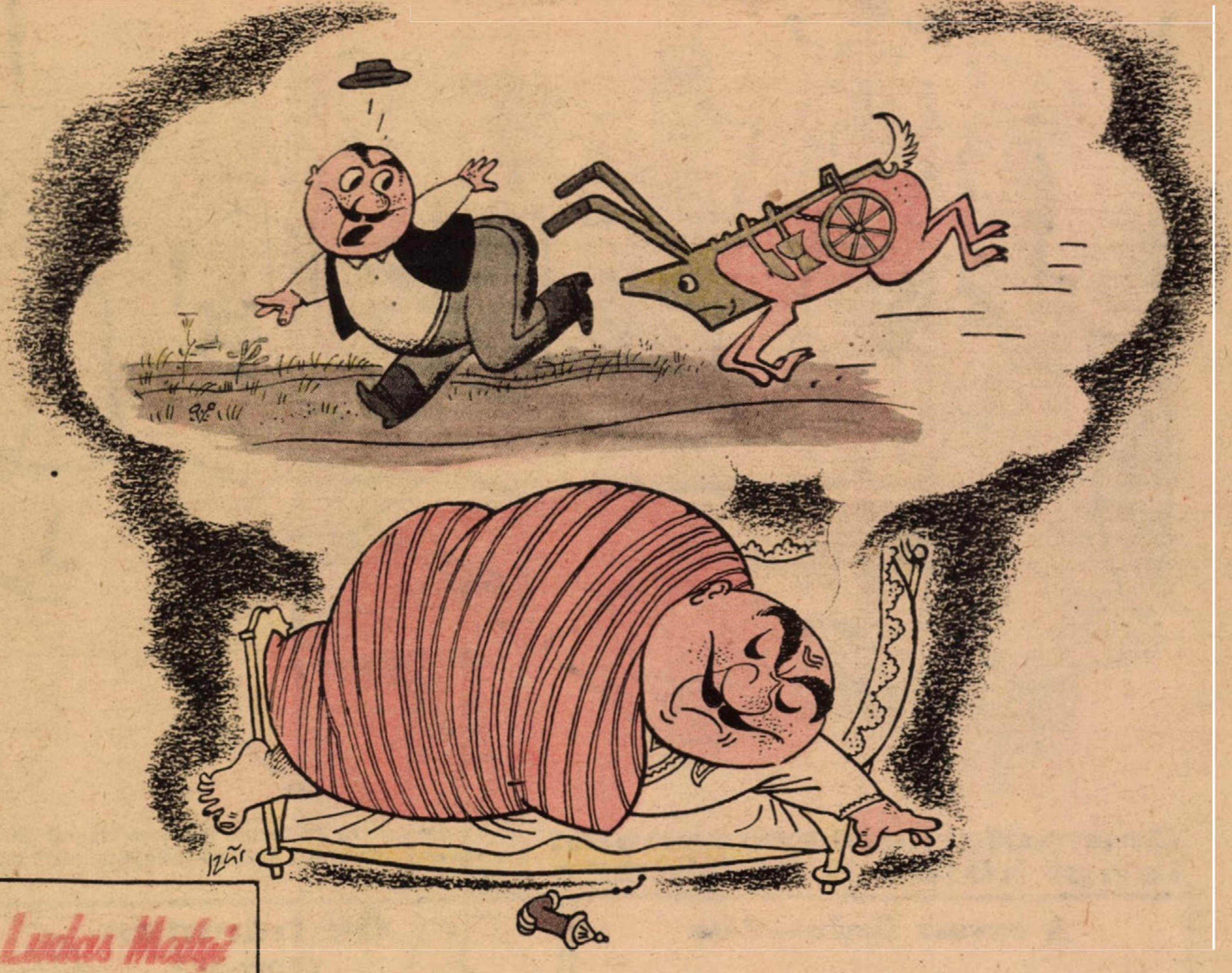
Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

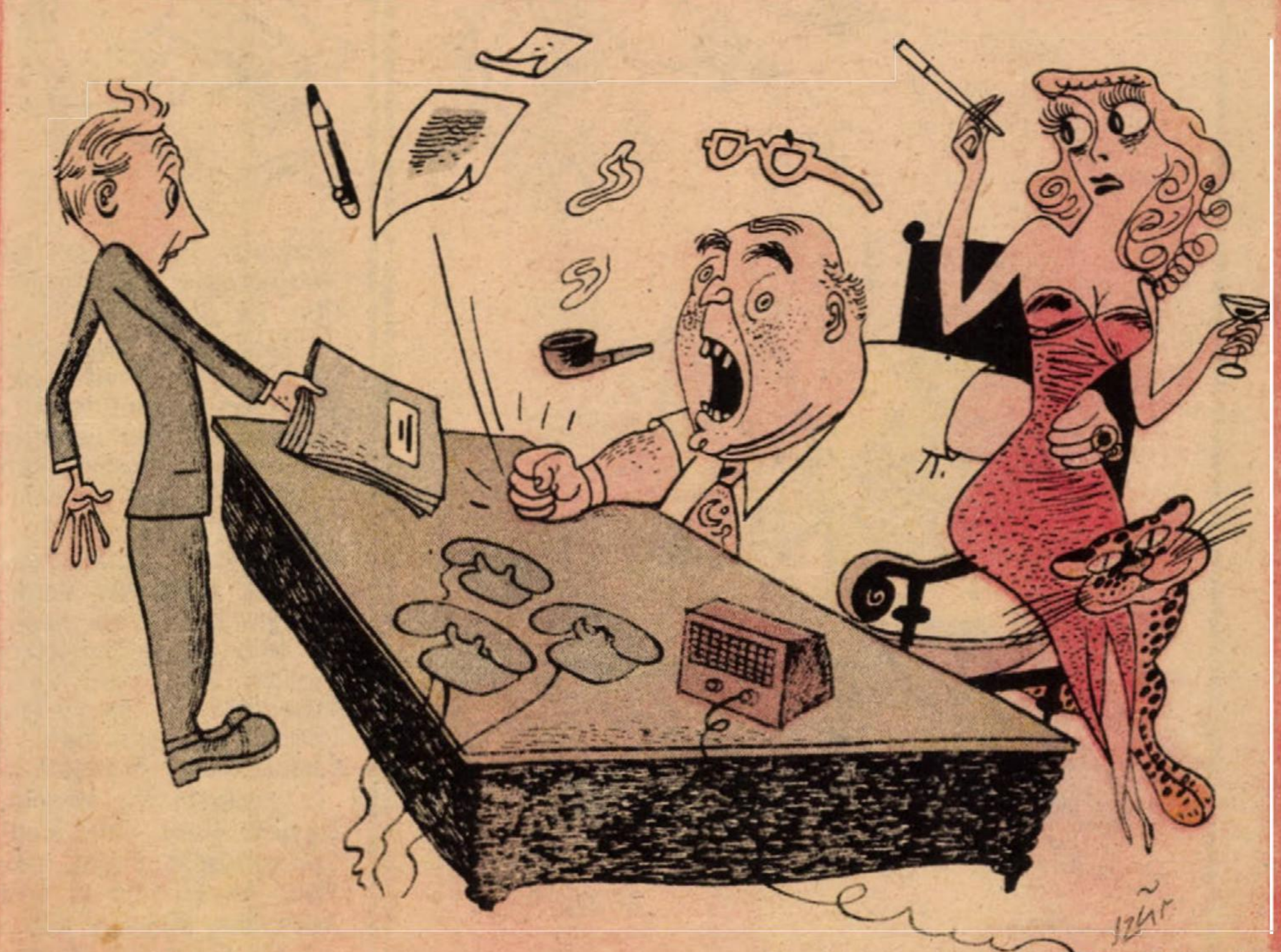
Lapkiadótulajdonos: SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

A kulák rémes álma

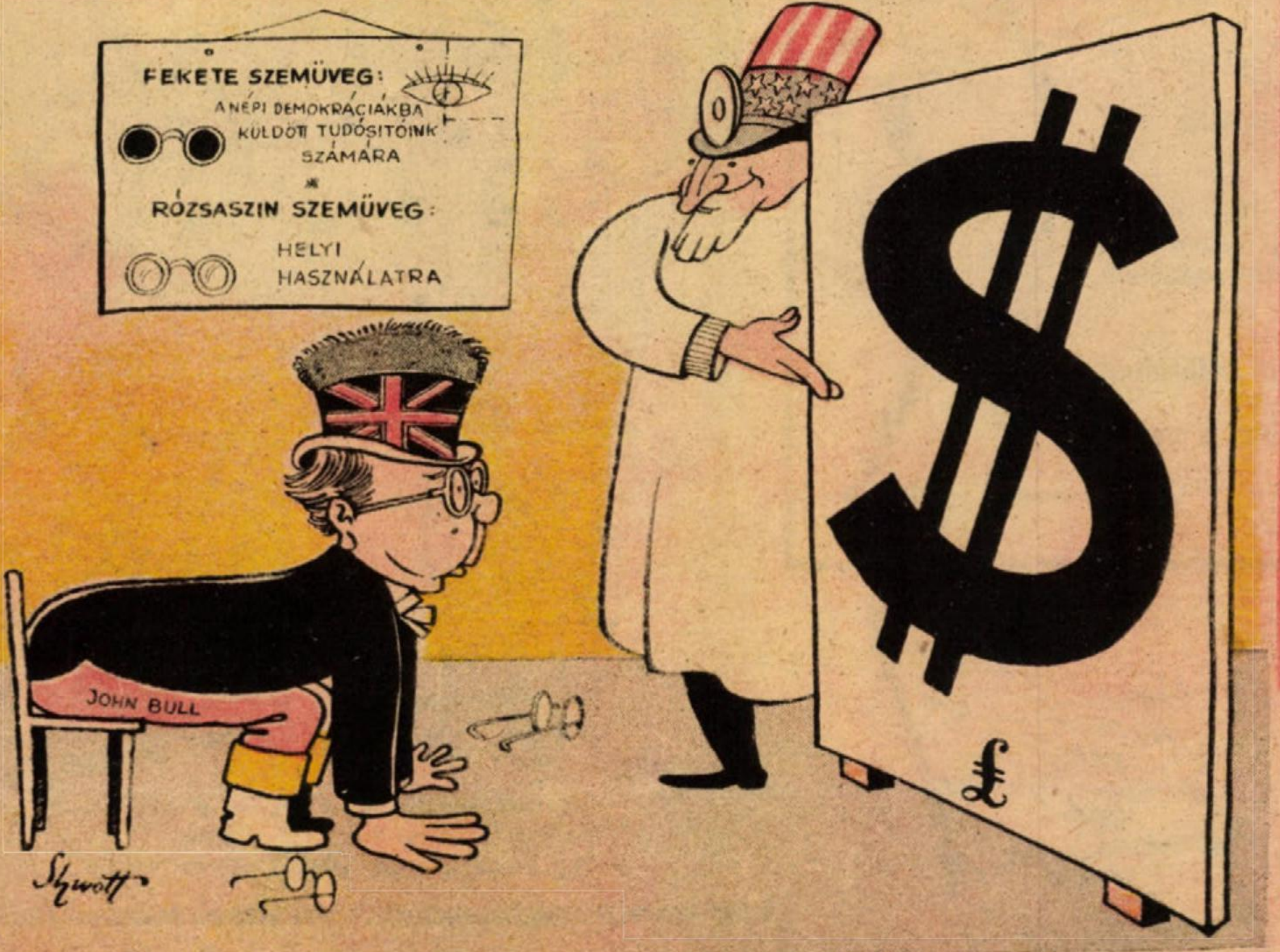
A z e k e : Fog velem szántani, vagy nem, maga piszok?!

Hollywoodban

— Vezérigazgató úr, egy filmtörténetet hoztam, amelyben nincsenek gyilkosságok, se őrültek és az emberek pont olyanok, mint az életben.

— Mit képzel?! A maga kedvéért kommunista filmeket fogunk csinálni?!

Huncut szemorvos

John Bull: Csak a dollárt látom.
Uncle Sam: Legyen nyugodt, később az sem fogja látni.

Óriási érdeklődés az Újító-kiállításon

— Min töri a fejét, újító szaktárs?

— Egy újításon, amely lehetővé teszi, hogy kétszer annyian mehessenek be, mint ahányan bemehetnek.

Jónás és a szemtanu

— Mondd fiacskám, láttad, amint kimásztam a cet gyomrából?

— Láttam hát! De egyre figyelmeztetem öregem, én vagyok a leghazudósabb gyerek a környéken...

Gramofonlemezüzenetet lehet küldeni külföldre

Truman: Ez az üzenet Magyarországról jött. Lesznek szívesek kifáradni a szobából hölgyeim, mert meg szeretném hallgatni.

Nem mindenki szereti az angolokat

— Mit szólnak majd ehhez az angolok?

— Mi az, hogy mit szólnak? Fütyülök az angolokra.

— Én se nagyon szeretem őket! Folyton bele akarják ütni az orrukat a dolgainkba.

— Nade csak akarják!

— A sok éhenkórász.

— Tulajdonképen honnan veszik a bátorságot ahhoz, hogy bele akarnak beszélni a mi dolgainkba?

— Tudja az ördög. Furcsa náció az. Ha már itt tartunk, meg kell mondanom őszintén, hogy én bizony nem bírom őket.

— Bizalmat bizalomért. Bevallom, hogy én is rühellem őket. Node jól kibabráltunk most velük.

— Hát megteszi az ember, amit lehet. De ez még semmi, figyeld meg, hogy ezután mi jön.

— Bizd csak rám! Majd nézhetnek az angolok!

— Úgy kell nekik!

(Félreértések elkerülése végett közöljük, hogy fenti beszélgetés a londoni Pall-Mall klubban folyik és a két beszélgető Attlee és Bevin.)

Most már értjük a slágert!

A medve,
A medve,
De jó a medve ...ve!

A ravasz fácánvadász

— Tudja, azért találtam ezt ki, mert nem szeretek a napba nézni...

Ők hárman

(Tercett)

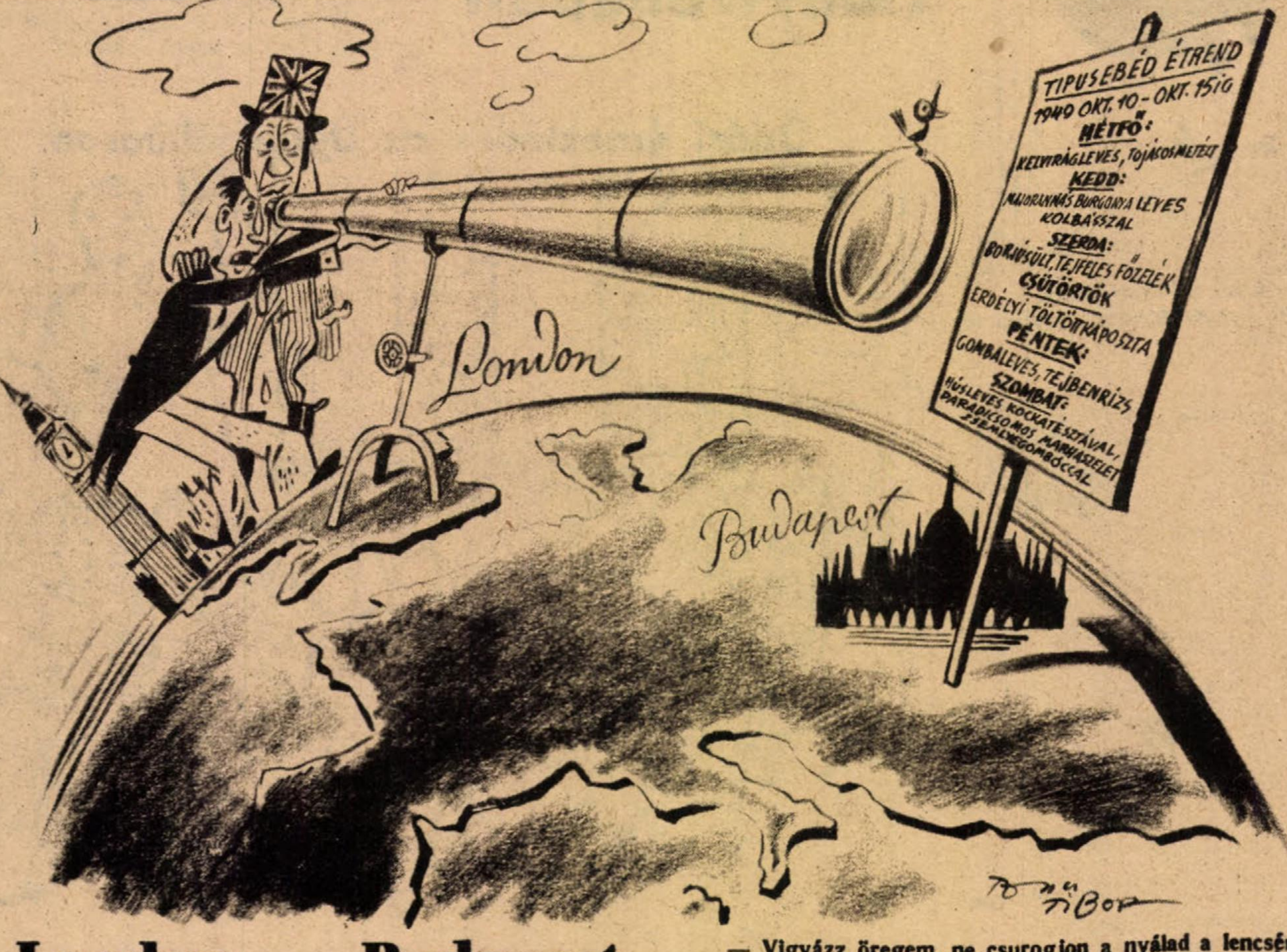
Adenauer: Én vagyok az Adenauer!
Csangkájsek: Én vagyok a Csangkájsek!
Titó: És pediglen Titó vagyok,
Bibliám a bankárcsekk!
Együtt: Vau! Vau! Vau!
Adenauer: Német hazát árulok én!
Csangkájsek: Én pediglen kínait,
De lassan csak multidőben,
Értik lelkem kínait?
Titó: Vau! Vau! Vau!
Adenauer: A német nép rühel engem!
Titó: A jugoszláv engemet!
Csangkájsek: Kína népe kiporolta
Már a szegény lelkemet.
Együtt: Vau! Vau! Vau!
Adenauer: Mi lesz velem, Titó öcsém?
Titó: És mi lesz majd, jaj, velem?
Csangkájsek: Futástól sajog a talpam,
Veréstől fáj alfelem.
Együtt: Vau! Vau! Vau!
Csangkájsek: Hajaj, nékem befűtöttek!
Titó: Az én főm is lekonyul!
Adenauer: Keleten kél. sajna, a nap
És nyugaton alkonyul...
Együtt: Au! Au! Au!

(g. m.)

Berlinben megalakult a demokratikus Német Köztársaság

(Beszélgetés a nyugati övezetben.)
— Szörnyű ez a sötétség, Hans.
— De keleten már virrad, Kurt.

London — Budapest

— Vigyázz öregem, ne csurogjon a nyálad a lencsére, mert akkor semmit se látsz.

— Megjósoltuk a forint bukását, leégtünk. Megjósoltuk a hároméves terv bukását, leégtünk. Megjósoltuk a harmadik világháborút, leégtünk. Már a kutya se hisz nekünk.

— Hát akkor legalább egymásnak jósoljuk meg az ötéves terv bukását.

Üzemek humora

FEJVADÁSZAT A MARTINBAN

A csepeli WM Martin-üzeme szeptember 25-én, vasárnap reggel 6 órakor befejezte a 3 éves tervet. Ezt az örvendetes eredményt az üzem dolgozói Rákosi elvtársnak levélben bejelentették s a magyar dolgozók vezére ebből az alkalomból meleg szeretettel és büszke örömmel üdvözölte a munka hőseit.

Ludas Matyi is lelkesen csatlakozik az általános ünnepléshez és itt küldi harcos köszöntését Csepel hős dolgozóinak:

De hát ez még korántsem elegendő. A L. M. szerkesztősége méltóbb ünneplést szánt a Martin dolgozóinak. A szerkesztő fülönragadta e sorok íróját és e rajzok rajzolóját s így szólt:

— Azonnal kimégy Csepelre és annyi fejet hozol magaddal a Martinból, amennyi csak a blokktömbödbe belefér. Ügyes légy, mert a saját fejeddel lakolsz. Pattanj!

Pattantam. Autobuszról-autobuszra pattantam, szabályszerű belépési engedélyt szereztem s már ott is álltam a WM portása előtt. Amikor megtudta, hogy mi járatban vagyok, megkért, hogy rajzoljam le. Megígértem, hogy majd visszafelé jövet lerajzolom, de már rohantam is tovább, mert űzött a vadász-szenvedély A kísérő, aki a vezértitkárságra vezetett szintén megkért, hogy legyek olyan kedves és rajzoljam le, megígértem. De én a Martinba igyekeztem s a ceruza csak úgy fickándozott a kezemben. A titkár-elvtárs mellém rendelt egy állandó kísérőt és megkért, hogy a kísérőt is rajzoljam le, igazán megérdemli. Megígértem. Közben találkoztam egy régi elvtársammal, aki szintén megkért, hogy rajzoljam le, hadd nevessen otthon az asszony, aztán elmesélte, hogy nyáron, az üdülőben Vágó szaki nem akart hideg vízben fürödni, erre beledobták a vízbe, majd belefulladt, óriási volt, rajzoljam le őt, Vágó szakit és azokat, akik belelökték, majd ő odavezet. Megígértem. Végre megérkeztünk a Martinba. Kísérőm aggályát fejezte ki:

— Hogy fogja lerajzolni elvtárs azokat, akiket akar, amikor mind munkaversenyben vannak?

— Ha ez olyan könnyű dolog lenne — mondtam gőgösen — nem küldtek volna olyan gyakorlott fejvadászt, mint én vagyok.

Átmentünk néhány szobán és kísérőm megállt egy becsukott ajtó előtt, amelyen tekintélyes tábla hirdette:

Értekezlet van

Kísérőm kissé kaján mosollyal nézett rám: Nos?

— Mire való a kulcslyuk? — mondtam fölényesen és már ott is ültem blokktömbömmel kezemben, éles vadász-szememet a kulcslyukra tapasztva. Martinovics Ernő főmérnök, Holczhauser Árpád munkásigazgató, Kúla Agoston művezető és Kállay Imre műhelybizottsági titkár percek alatt terítékre kerültek. (Ha valaki úgy találná, hogy nem hasonlítanak eléggé, nézze meg őket kulcslyukon keresztül.) Éppen a termelés fontos kérdéseit tárgyalták:

De rohanjunk tovább. Imecs József szervező titkár elvtársat embergyűrű veszi körül. Nem akarom feltartani, menetközben kapom le és közben irigykedve gondolok Lionardo da Vincire, akinek hónapokig ült Mona Lisa, de hát akkor jobban ráértek az emberek, viszont meg is bukott a középkor.

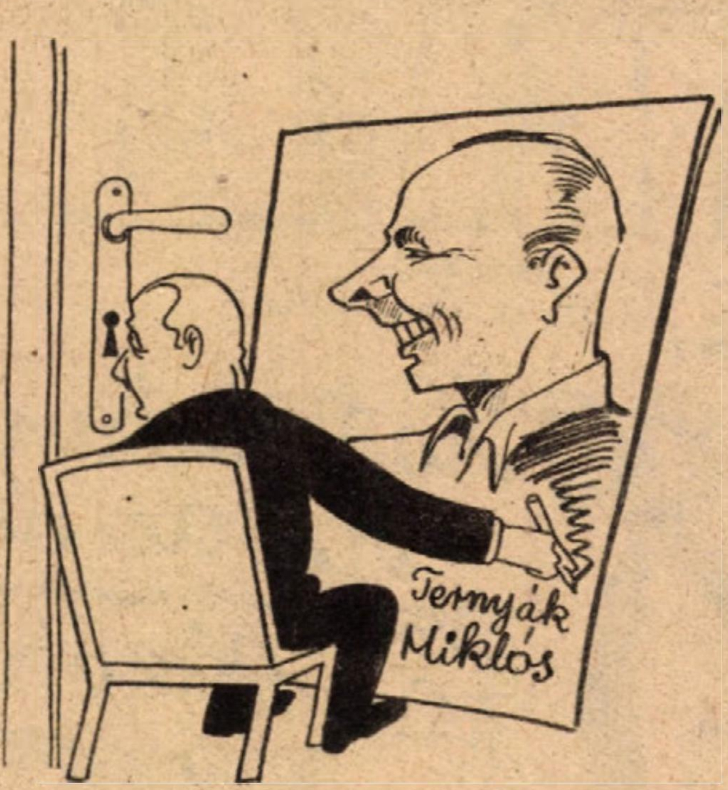
Az Ü. B. titkár előszobájába a legroszszabb sejtelmekkel lépek be. És valóban olyan meglepetés vár, amire a legkevésbbé

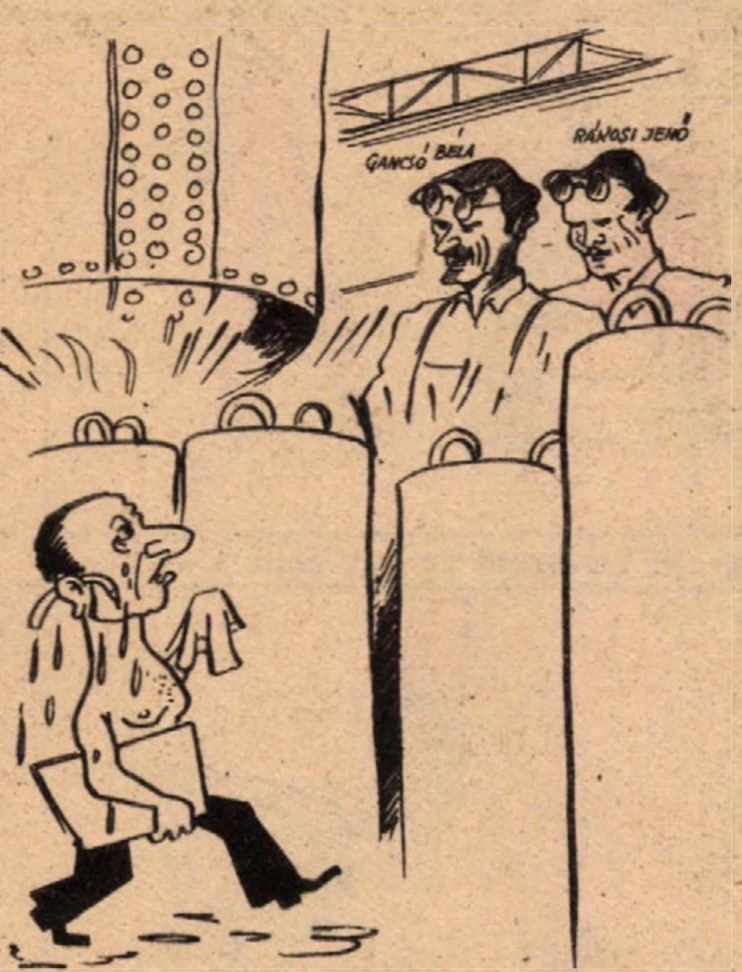
számítottam. Szemanek elvtárs egyedül van és be lehet menni hozzá. Felhasználom ezt a ritka alkalmat:

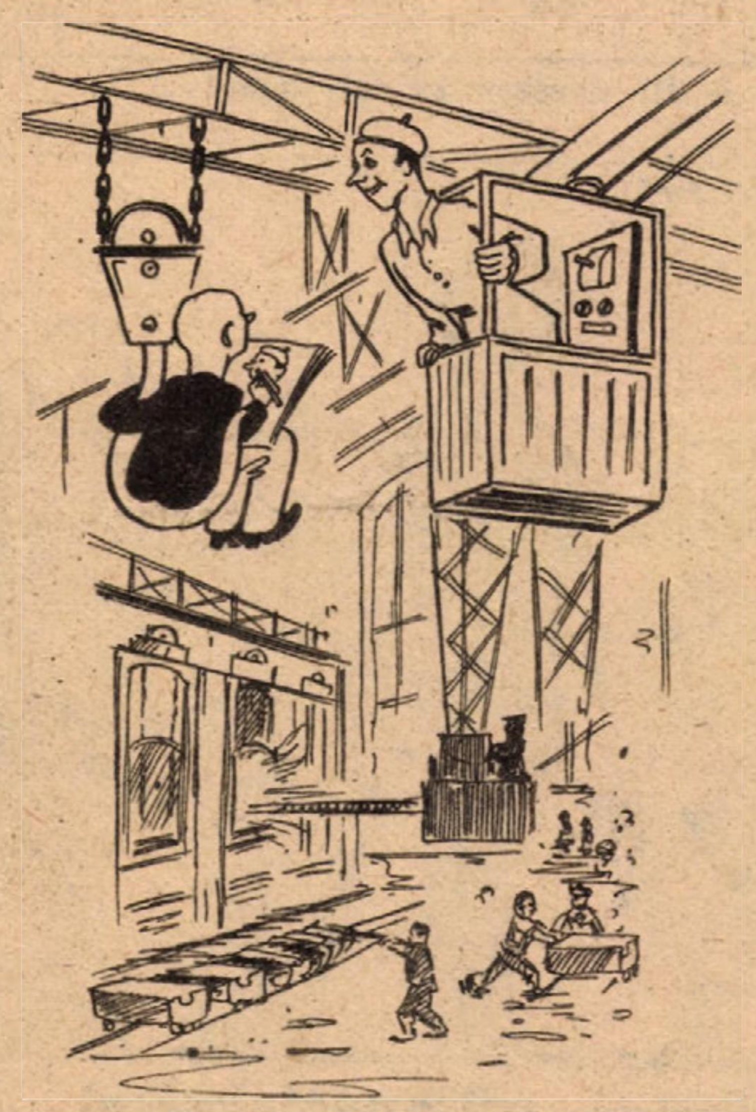
Viszont Ternyák Miklós párttitkár elvtársnál ismét lesállásba kell helyezkednem:

A Martin-kemencék mellett forró pillanatokat élek át. Mire Gancsó Béla és Rákosi Jenő elvtársakat megörökítem, már a ceruza is megolvad a kezemben.

Egy percre körülvesznek a munka hősei: kemencések, daruvezetők, kokillamunkások, öntők, akik 97 nappal előbb fejezték be a 3 éves tervet s ezzel 97 súlyos csapást mértek az ellenségre. Lenne itt bőven rajzolnivalóm, de félek, hogy anyaszült meztelenen kell majd befejeznem a rajzolgatást. Egy daruvezető elvtársat életem kockáztatásával „menetközben" kapok le

és megtelt blokktömbömmel máris indulok kifelé. Gyorsan elslisszelek a portás mellett, akinek még egy rajzzal tartozom. Dehiszen rövidesen visszatérek. A vörös Csepel bizonyosan hallatni fog még magáról.

Irta és rajzolta:
Schwott Lajos

ecsegés nyomtatva

— Itt az újításom rajza az üzemi ujság részére, Kender elvtárs.

— Elég az újítás révén elért termelékenységemelkedésnek a százalékát leadni az ujságba ahhoz, hogy ellenségeink megpukkadjanak mérgükben.

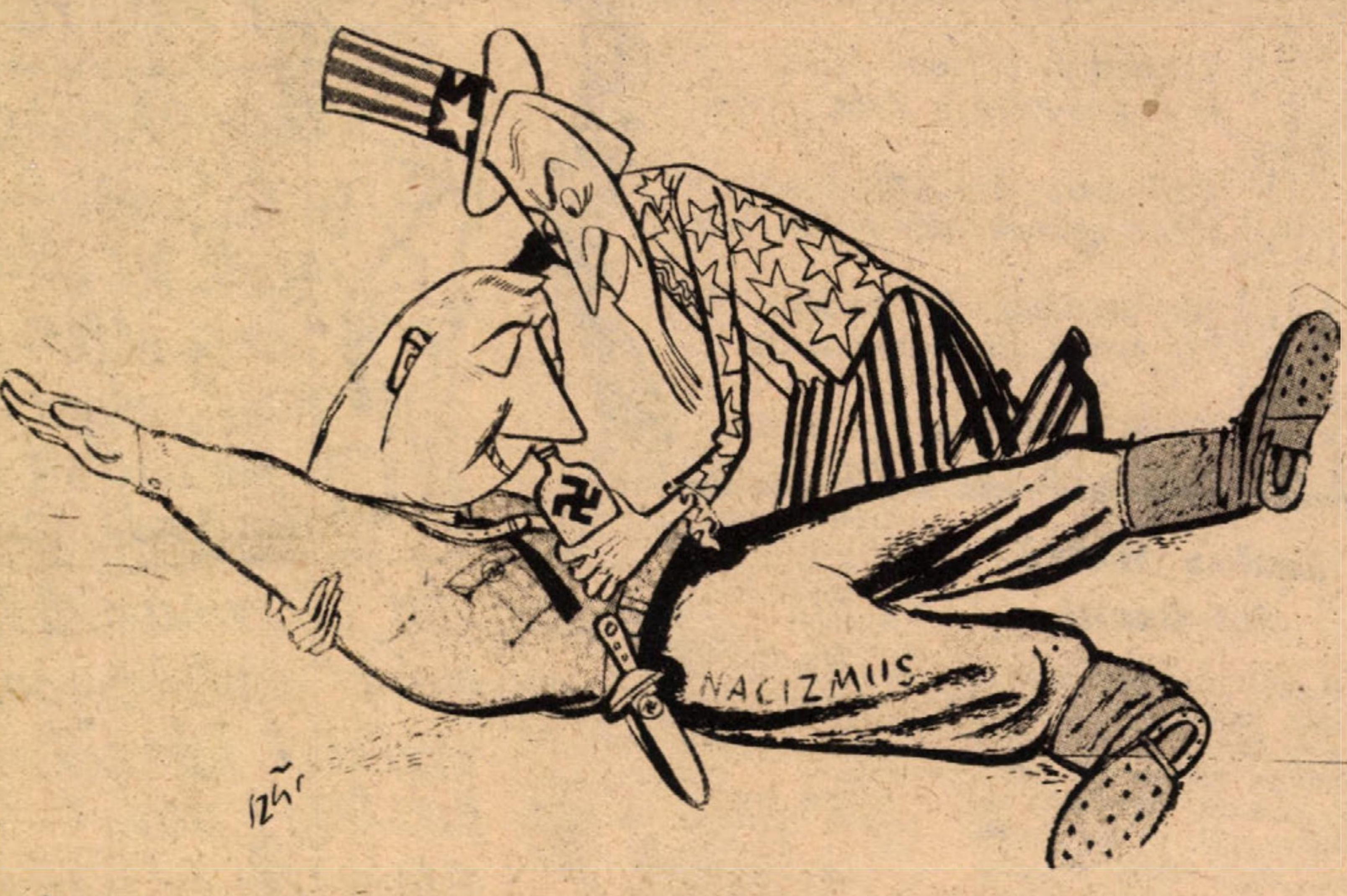
a GOLIBAN

A Goldberger-gyár Vigogne-üzemében minden úgy megy, mint a karikacsapás, az egyetlen baj az, hogy a déli turnus munkaidejének végén rendszerint nincs a mosdóban víz, ami még a jobbik eset, mert néha az is előfordul, hogy talpig beszappanozva állnak ott a munkások és a víz egyszerre, minden külön értesítés nélkül eláll.

Az egyik szappanosan maradt dolgozó a multkor azután mérgesen felkereste az ügyért felelős gyárgondozónőt, aki védekezésül csak ennyit tudott mondani:

— Én nem tehetek róla, mosom kezeimet.

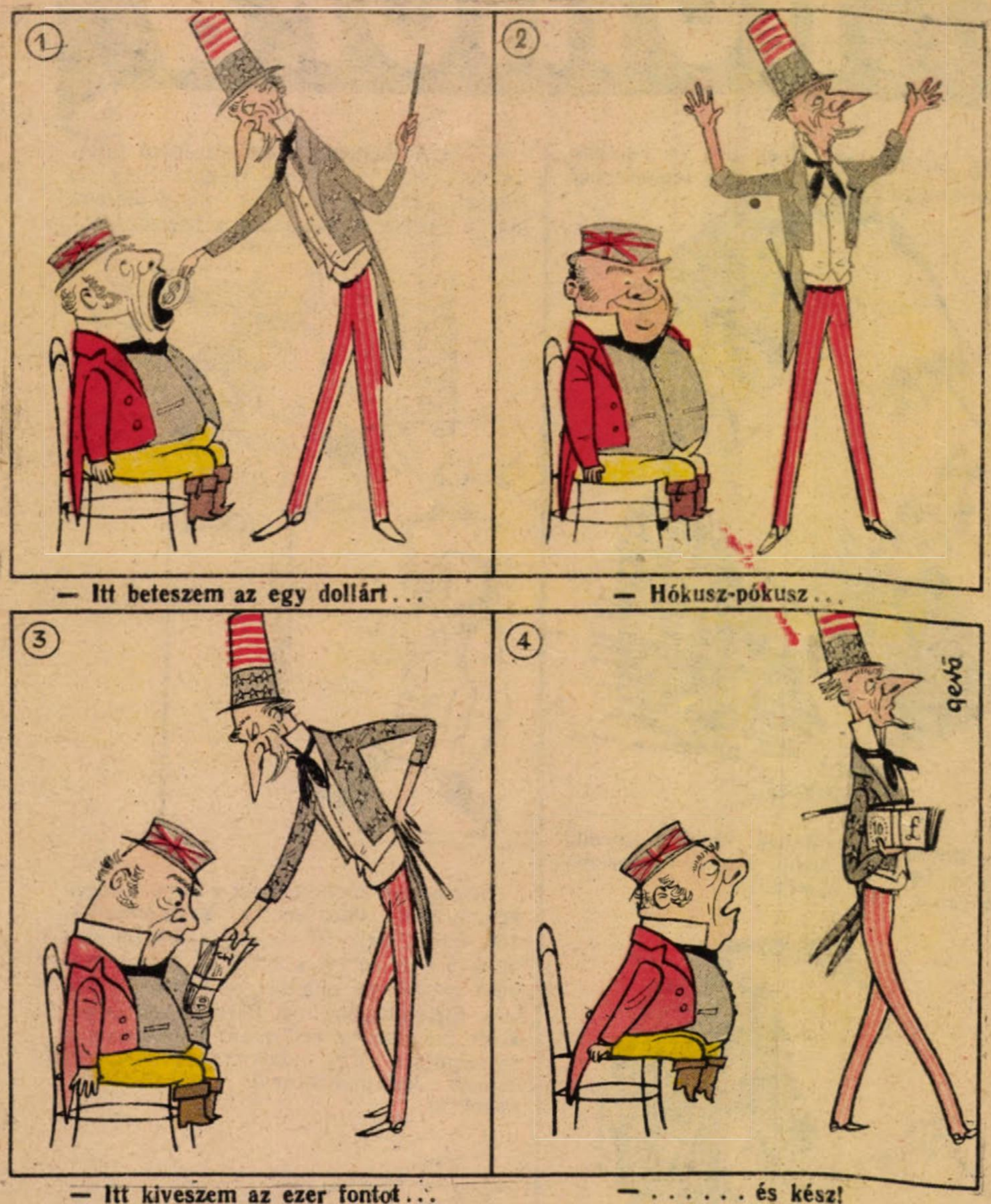
— Ezt maga csak gondolja — felelte a szappanosan maradt dolgozó, — mert most sincs egy csepp víz sem a mosdóban.

Sikeres élesztgetés

— Nagyszerű! A karját már tudja mozgatni!

A Marshall-terv

— Itt beteszem az egy dollárt . . . — Hókusz-pókusz . . .

— Itt kiveszem az ezer fontot . . . — . . . . . . és kész!

Barátom, az autószakértő

Barátom egészen rendkívüli ember. Valóságos zseni. Mindenhez ért, sőt mindenhez jobban ért, mint mások, a szakértők. Nincs olyan kérdés, amelyre azonnal meg ne felelne precizen, a forrást is megjelölve, ahonnan értesülését szerezte. Csak az a baj, hogy vagy olyanokra hivatkozik, akik pillanatnyilag vidéken tartózkodnak, vagy olyan könyvekre, amelyek pillanatnyilag nem kaphatók.

Egy dologban azonban különlegesen szakértő: az autókban. A 70 méterről közelgő porfellegre rávágja: Buick, 1946-os típus. Éjjel álmában megfordul ágyában, ha autó hajt el ablaka alatt. — Fiat Topolino — motyogja. Ha egy autó nem indul — bedugult a düzni, — mondja ellentmondást nem tűrő hangon.

Az autóversenyeken az első sorban szorong és autós kiselőadásokkal tereli el szomszédai figyelmét a versenyről. Az eredmény nem érdekli.

A multkor egy autóban ülve láttam. Megkértem vigyen el.

— Nem az enyém, különben is elromlott a Westing-féke — válaszolta kitérőleg. — És különben is .. izé . . . hát . . . vezetni nem tudok .

Tegnap találkoztunk az utcán. A beszélgetés így folyt le:

— Hogy vagy?

— 4 cilinderes Tátra. (Autó suhant el.)

— Mi ujság?

— Hudson.

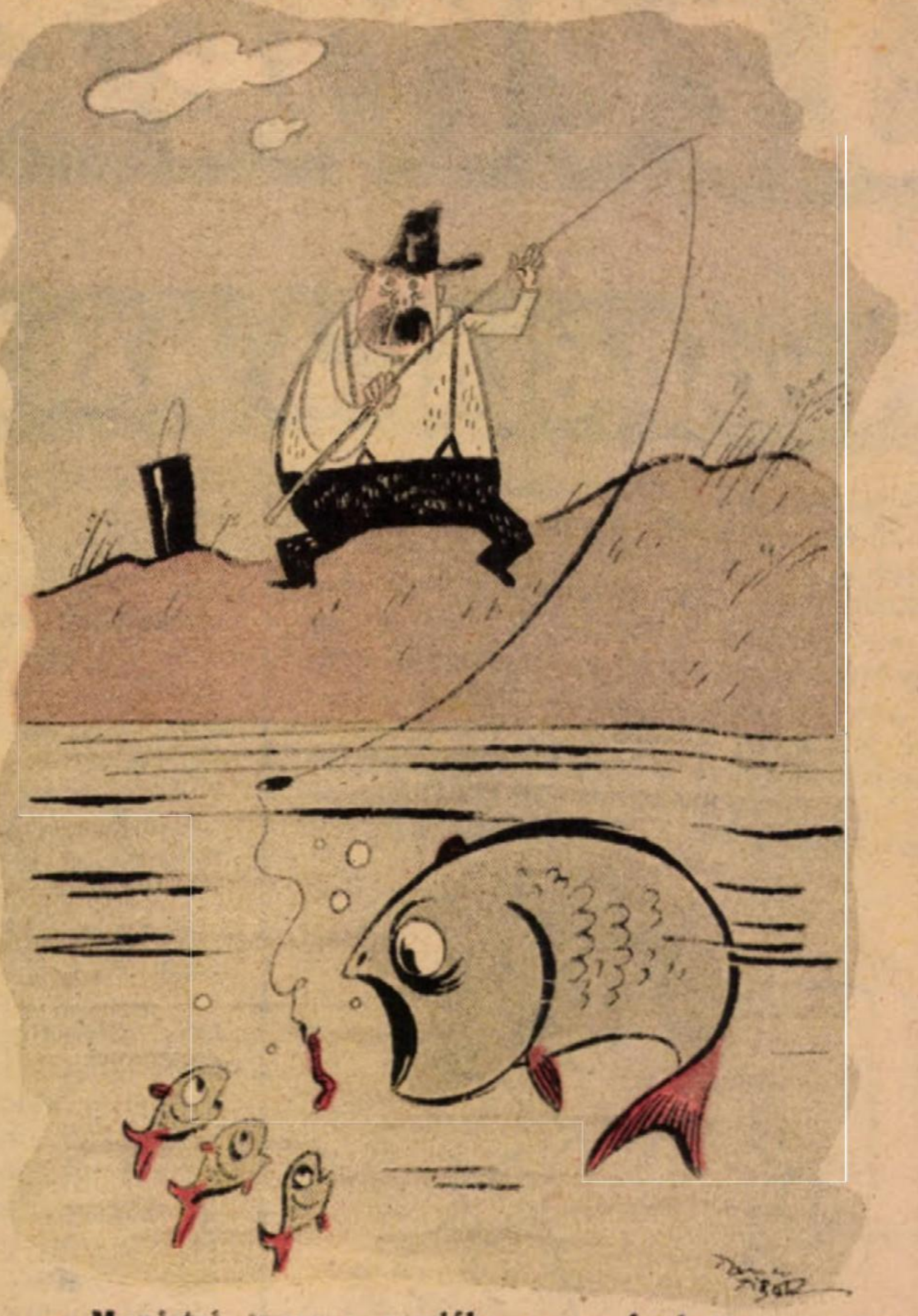
Miután így jól kibeszélgettük magunkat — elváltunk. A következő pillanatban rettenetes fékcsikorgást hallottam. Visszafordultam. Oriási tömeg, rendőr. Közelebb mentem. Egy autó alatt feküdt a barátom. Orvos hajolt a szerencsétlen fölé.

Barátom pillanatra kinyitotta szemét, erőlködve felemelkedett kissé, majd száját akadozva mozgatni kezdte.

— Sko . . . da . . 48-as . . . típus.

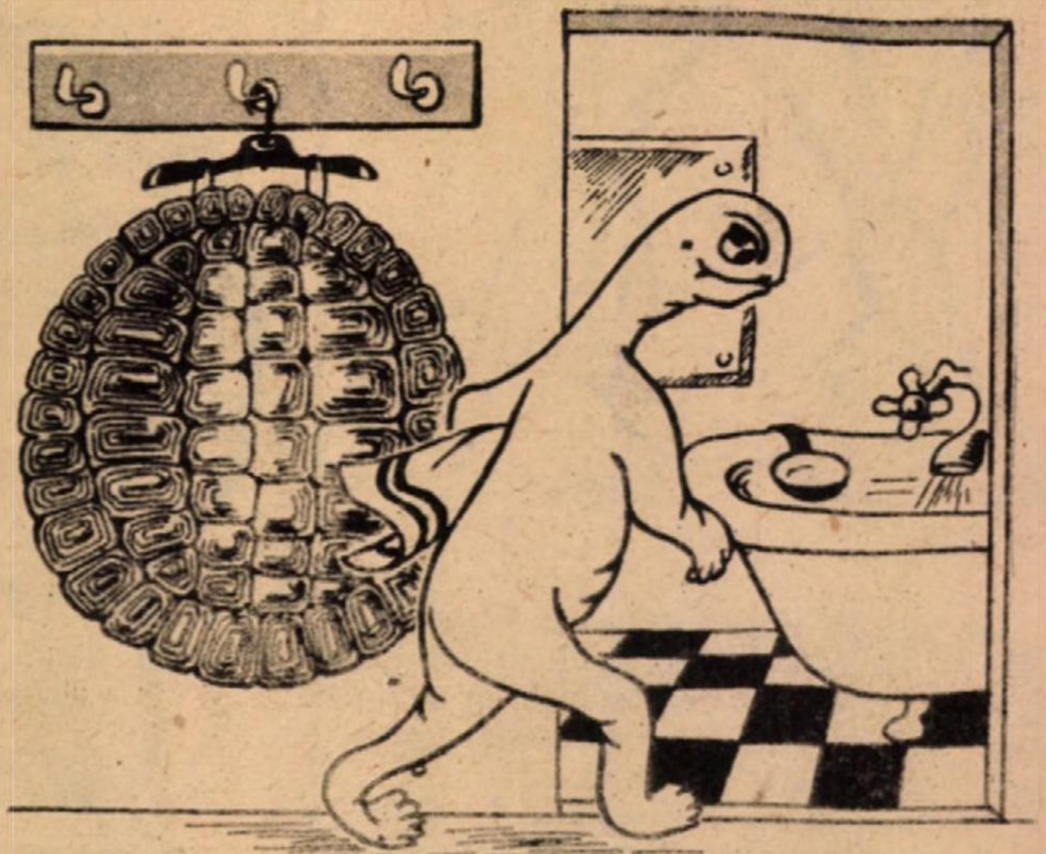
Tardos Péter.

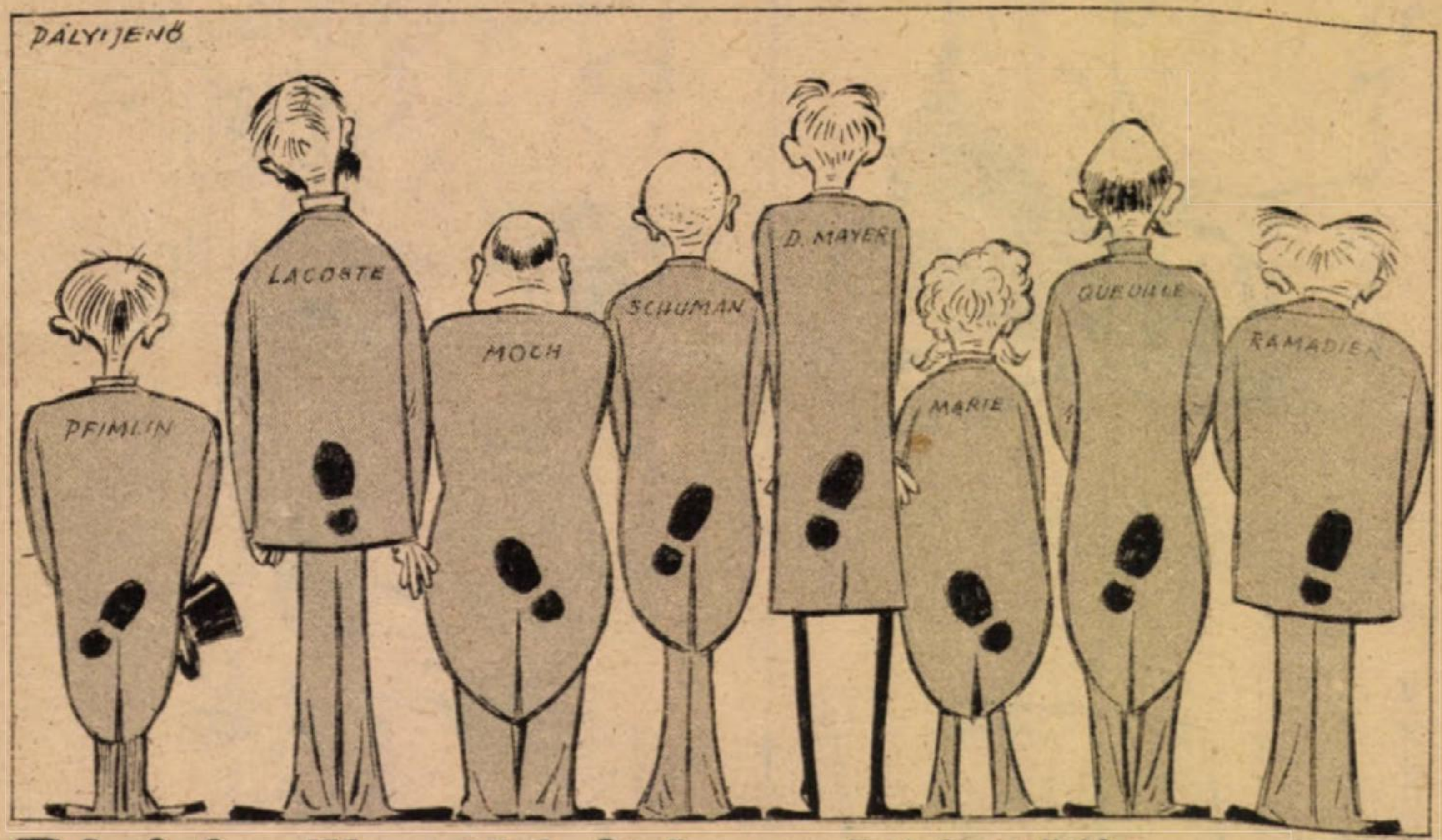
Ez az ő embere

— Menjetek innen a csudába, ez az én halászom. Tíz éve hordja nekem a gilisztákat . . .

A teknősbéka fürödni megy

Párisi pillanatfelvétel

— Ezek lemondtak?
— Hát úgy is lehet mondani.

A suliban történt

A Berzsenyi-gimnáziumban több osztály tanulói elhatározták, hogy tantermeiket maguk meszelik ki. Az egyik ilyen meszelés után egy diák saját és társai meszes ruhájára célozva, megszólalt:

— No, fiúk, azt hiszem, ebben a ruhában nem valami jól festünk!

— Az lehet — vágta rá osztálytársa, — viszont elég jól meszelünk.

Olcsó a virág

— Helyettem kis virág . . .

Gyászdal

Énekli Harry S. Truman bősztenor

Hogyha rád gondolok Kína,
Rinék mint egy okarina.

Ha rádnézek atombomba,
Könnyes lesz a szemem nyomba'.

Lelkem Berlintől sem könnyül,
Pillámon attól is könny ül.

Teveled is baj van Páris,
Rád gondolok s sirok máris.

Rajk pere, Tervkölcsön-siker:
Könnyeimnek már hullni kell.

Jön az újság, jön az írás,
Mi benne áll, csupa sírás.

Hajaj, tönkre kell itt menni,
Nehéz ma Trumannak lenni!

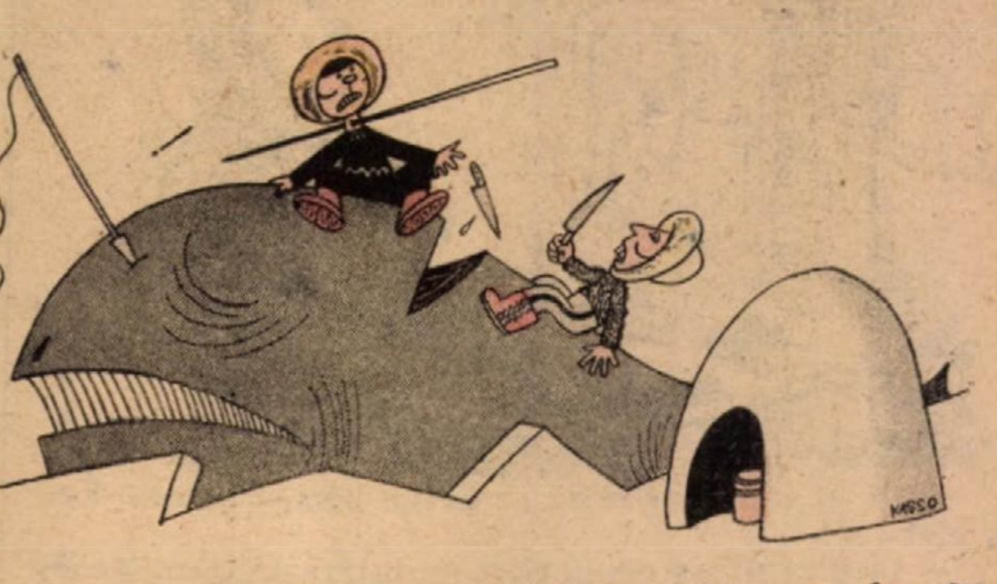
Hangtalan Heti Híradó

Olcsóbb lett a zsír. Módosult tehát a közmondás: Szegény ember zsirral főz.-

Csangkájsek elfogató parancsot adott ki Mao-Ce-Tung ellen. A parancs végrehajtására mozgósította mindkét katonáját.

Az ujonnan felállított Ételgyár napi 40.000. bécsi-szeletet készít. Ezt a husfélét azért nevezik bécsinek, mert ott nincs.

Igaza volt neki!

— Ugy-e mondtam, hogy halevés közben ne beszélj annyit, mert megakad a szálka a torkodon!

Ludas Matyi azt üzeni

Haladás, Budapest. Lapunk rajzait laptársaink Európa-szerte átveszik. Ez ellen nemhogy kifogásunk nincs, de büszkék vagyunk rá. Helytelennek tartjuk azonban, hogy önök a Ludas Matyi rajzait azoktól veszik át, akik tőlünk átvették. Miért kell az L. M. vicceiért külföldre menniök?

Truman H., példányonkénti vásárló, Washington. Ne búsuljon, lesz az még rosszabbul is.

Queuille. A francia nép nevében köszönjük kedves lemondóhangú levelét.

Adenauer. Értjük. Az amerikaiak készpénzzel fizetnek önnek, ön pedig Bonnt ad nekik.

Ernyes László, Timisoara. Kedves történet, de szívesebben látnánk a jelzett aktuális kérdésekkel foglalkozó írásokat. Üdvözlet.

Olaj Manó. A versike már nem aktuális, reméljük, hogy az igazgatók is megemberelték magukat.